

Đã được đưa ra bởi Hội đồng ICOMOS tại kỳ họp lần thứ 11 tại Sofia, tháng 10- 1996 phê chuẩn

Lời mở đầu

Hiệp định này nhằm khuyến khích việc bảo vệ và quản lý di sản văn hoá nhân loại, ở trong đất liền và ven biển, ở vùng biển nông và ngoài khơi. Hiệp định tập trung vào các thuộc tính và các tình huống của di sản văn hoá dồ i n và các được coi như là một văn kiện bổ sung cho Hiệp định của ICOMOS về Bảo vệ và quản lý di sản khảo cổ học, 1990. Hiệp định 1990 xác định "di sản khảo cổ học" là bộ phận di sản vật thể mà các phương pháp khảo cổ học đã cung cấp thông tin ban đầu về nó, bao gồm mọi vật thể tích tụ từ các con người, những người có liên quan đến môi trường biển hiện hoặc di sản của con người, những công trình xây dựng bề ngoài phố, và các di vật di tích môi trường, cũng như các di vật văn hoá di sản được mà gắn liền với các di tích đó. Để thực hiện Hiệp định này, di sản văn hoá dồ i n các được hiểu là di sản khảo cổ học nằm trong, hoặc đã được chuyển ra khỏi môi trường dồ i n. Di sản này bao gồm các di tích và công trình xây dựng bề ngoài chìm dồ i n, các phi thuyền đóng và các vật trôi dạt và bị cuốn trôi khỏi thiên nhiên và môi trường đó.

Di sản văn hoá dồ i n, do chính tính chất của nó, là một tài sản quốc tế. Một bộ phận lớn di sản văn hoá dồ i n là nằm trong hình hài quốc tế và thu được từ những cuộc giao thương quốc tế trong đó tàu thuyền và môi trường biển bên trong đã bị chìm mất đi xa nơi xuất phát hoặc nơi đến.

Khảo cổ học là đỉnh của việc bảo vệ môi trường, trong ngôn ngữ quản lý tài sản văn hoá thì di sản văn hoá dồ i n là vấn đề có chung giữa các quốc gia không cần biên giới. Nếu như di sản văn hoá dồ i n là giúp cho chúng ta đánh giá được môi trường trong tương lai thì chúng ta ngày hôm nay phải có trách nhiệm cá nhân và tập thể bảo vệ môi trường sinh tồn của di sản đó.

Khảo cổ học là một hoạt động công cộng, mọi người đều có quyền rút ra từ quá khứ những gì làm cho cuộc sống của mình thêm phong phú và mọi công nghệ để hiện thực sự hiểu biết về quá khứ là một sự vì phẩm quyền của cá nhân. Di sản văn hoá dồ i n góp phần vào sự hình thành bản sắc và có thể có ý nghĩa quan trọng trong việc công cộng ý thức công cộng của người dân. Nếu được quản lý chu đáo, Di sản văn hoá dồ i n có thể đóng một vai trò tích cực trong việc xúc tiến giải trí và du lịch.

Khác với các công trình khai báo nghiên cứu, nó làm phong phú thêm nền tảng tính đa dạng văn hóa nhân loại qua các thế hệ và cung cấp cho ta những ý tưởng mới và cuộc sống thế hệ quá khứ. Những thế hệ và các ý tưởng đó giúp cho ta hiểu biết về cuộc sống hôm nay và, từ đó mà định tính định hướng những thách thức trong tương lai.

Nhiệm vụ cốt lõi trên bình diện, với tư thân chúng ta là có lý và đáng mong muốn là có thể gây ra những hậu quả đáng tiếc cho di sản văn hóa di sản văn hóa nếu không lường trước hậu quả của chúng.

Di sản văn hóa di sản văn hóa có thể bị những công trình xây dựng đe dọa làm biến mất những bản bản và thậm chí biến đổi làm thay đổi dòng chảy, trầm tích và lưu giữ chất thải. Di sản văn hóa di sản văn hóa cũng có thể bị đe dọa bởi các cuộc khai thác bừa bãi các nguồn tài nguyên thiên nhiên. Và thêm nữa, những hình thức tiếp xúc không thích đáng và tác động gia tăng của việc sử dụng "vật kỹ thuật" cũng có thể gây ra hậu quả có hại.

Nhiệm vụ trong những mối đe dọa đó có thể là lập kế hoạch thực sự làm giảm bớt, nếu ngay từ đầu các nhà khoa học các công trình tham vấn và những biện pháp các các tác động đó được thực thi. Hiến chương này nhằm đặt ra những chuẩn mực cao về khoa học các công trình lập kế hoạch nhanh chóng và có hiểu quả các loại đe dọa di sản văn hóa di sản văn hóa đó.

Di sản văn hóa di sản văn hóa còn bị đe dọa bởi những hoạt động hoàn toàn không hay gì bởi vì chỉ đem lợi ích cho một số người mà hại cho số đông. Khai thác thương mại di sản văn hóa di sản văn hóa để buôn bán hoặc để trục lợi về bản thân là không thích hợp với việc bảo vệ và quản lý di sản này. Hiến chương này nhằm đặt ra những chuẩn mực cao về khoa học các công trình lập kế hoạch rõ ràng, có định tính định hướng các kết quả để cho ý thức của mọi dân tộc minh bạch với mọi người.

Điều 1 - Nguyên tắc cơ bản

Việc bảo vệ di sản văn hóa di sản văn hóa là một nhiệm vụ chung của nhân loại.

Hình ảnh và báo và quản lý di sản VH dân tộc

Viết bởi VINAREMON.JSC

Thứ ba, 27 Tháng 4 2010 14:45 -

Việc tiếp xúc của công chúng cần được khuyến khích.

Những kết quả không phá hoại, khảo sát và lấy mẫu vật không xâm phạm tới quyền lợi của khuyến khích hơn là khai quật.

Khảo sát không được gây cho di sản văn hoá dân tộc những tác động bất lợi hơn là cần thiết để đạt được những mục tiêu nghiên cứu có hơn cho các dự án.

Khảo sát phải tránh không được gây những xáo trộn không cần thiết đến di sản văn hoá dân tộc.

Khảo sát phải được kèm theo hồ sơ tài liệu thích đáng.

Điểm 2 - Lập dự án

Trước khi khảo sát phải lập dự án, lưu tâm đến những điểm sau đây:

- Xác định mục tiêu hơn cho hoặc mục tiêu nghiên cứu của dự án;
- Phương pháp luận và kết quả sẽ sử dụng;
- Dự toán kinh phí;
- Lịch thực hiện dự án;

Hình thức công việc báo và quản lý di sản VH dân tộc

Viết bởi VINAREMON.JSC

Thứ ba, 27 Tháng 4 2010 14:45 -

- Thành phần, trình độ, trách nhiệm và kinh nghiệm của đội khảo sát;
- Việc báo toàn vật liệu;
- Việc quản lý và báo quản di sản;
- Các thủ tục công tác với các báo tàng và ngành tổ chức khác;
- Hồ sơ tài liệu;
- Biện pháp báo và sức khỏe và an toàn;
- Việc chuẩn bị làm báo cáo;
- Nội dung ghi hồ sơ, kế hoạch di sản văn hóa dân tộc thu nhập được trong khảo sát;
- Việc quản lý báo, kế hoạch sẽ tham gia của công chúng.

Bản đề án phải được soát xét lại và sửa đổi khi cần thiết.

Việc khảo sát phải được tiến hành phù hợp với bản đề án. Đề án phải được đặt tay công đồng các nhà khảo cổ học.

Điều 3 - Kinh phí

Phải đảm bảo có kinh phí thoả đáng trước khi khảo sát để có thể hoàn thành mọi giai đoạn của dự án, kể cả bảo toàn, chuyển bảo báo cáo và quản bá ra công chúng. Dự án cũng phải bao gồm kế hoạch quản phó khi bắt đầu kinh phí dự toán bắt đầu mà vẫn phải đảm bảo tiến hành việc bảo toàn di sản văn hoá dân tộc và hỗ trợ việc lập hồ sơ.

Dự án kinh phí không được để bán di sản văn hoá dân tộc hoặc dùng bất kỳ một cách thức nào gây thất tán mà không thu hồi lại được di sản văn hoá dân tộc.

Điều 4. Lịch khảo sát

Phải đảm bảo có lịch khảo sát thoả đáng trước khi khảo sát để có thể hoàn thành mọi giai đoạn của dự án, kể cả bảo toàn, chuyển bảo báo cáo và quản bá ra công chúng. Dự án cũng phải bao gồm kế hoạch quản phó khi bắt đầu lịch khảo sát để tính bắt đầu mà vẫn phải đảm bảo tiến hành việc bảo toàn di sản văn hoá dân tộc và hỗ trợ việc lập hồ sơ.

Điều 5 - Mục tiêu nghiên cứu, phương pháp luận và kỹ thuật

Các mục tiêu nghiên cứu và các chi tiết về phương pháp luận và kỹ thuật sẽ được trình bày rõ ràng trong dự án. Phương pháp luận phải phù hợp với mục tiêu nghiên cứu của dự án và các kỹ thuật sẽ được trình bày càng ít làm xáo trộn càng tốt.

Việc phân tích các di vật và lập hồ sơ sau đó đã là bước phân hợp nhất của mọi cuộc khảo sát; những điều kiện thích đáng phải được đề ra trong dự án.

Điều 6 - Trình độ, trách nhiệm và kinh nghiệm

Mọi người trong đội khảo sát phải có trình độ và kinh nghiệm thích hợp với vai trò của họ trong dự án. Họ phải nắm được và hiểu được đầy đủ công việc mà dự án đòi hỏi họ.

Mọi cuộc khảo sát có tính chất xâm phạm đến vị di sản văn hoá dân tộc phải được tiến hành dưới sự cho phép và đi kèm khi cần có mặt nhà khảo cổ học dân tộc để thực hiện, có trình độ chuyên môn đã được công nhận và có kinh nghiệm thích đáng về công việc này.

Điều 7. Khảo sát sơ bộ

Mọi cuộc khảo sát có tính chất xâm phạm đến vị di sản văn hoá dân tộc chỉ được tiến hành sau khi đã có mặt đánh giá sơ bộ tính chất đặc biệt trên thực địa, tầm quan trọng và tiềm năng của di tích.

Việc đánh giá di tích phải bao gồm mặt nghiên cứu sơ bộ về những tích lịch sử và khảo cổ có trong tay, về các đặc trưng khảo cổ học và môi trường của di tích và những hiểu quả của mặt sự xâm phạm đến vị di tích tính đến những lâu dài của khu vực do tác động của các cuộc khảo sát.

Điều 8 - Lập hồ sơ

Mọi cuộc khảo sát phải được lập hồ sơ đầy đủ theo những chuẩn mực nghiệp vụ hiện hành của việc lập hồ sơ khảo cổ học.

Hồ sơ phải cung cấp đầy đủ các tài liệu thu thập được từ di tích, bao gồm xuất xứ của di sản văn hóa dân tộc đã bị di dời hoặc lấy đi trong quá trình khảo sát, các nhật ký khảo sát, các sơ đồ và bản vẽ, các bản nháp và tất cả các dụng cụ tài liệu thu thập bằng những phương pháp khác.

Điều 9 - Báo toàn bộ tài liệu

Phải có chương trình báo toàn bộ tài liệu đầy đủ lý do về tất cả khảo cổ học trong quá trình khảo sát, chuyên chế và trong thời hạn dài.

Việc báo toàn văn liệu phải được tiến hành phù hợp với các chuẩn mực nghiệp vụ hiện hành.

Điều 10. Quản lý và báo cáo quản di tích

Phải soạn ra một chương trình báo cáo quản di tích, chi tiết hoá biện pháp báo cáo và quản lý tài sản di sản văn hoá dân tộc trong quá trình và ngay sau khi kết thúc việc khảo sát.

Chương trình này phải bao gồm việc thông tin cho công chúng, những điều kiện thoả đáng cho việc tiến hành di tích, giám sát và báo cáo chương trình và can thiệp. Cần phải thúc đẩy việc tiếp xúc tài sản cho công chúng và di sản văn hoá dân tộc, tránh việc tiếp xúc đó không thích hợp với việc báo cáo và quản lý.

Điều 11. Sức khoẻ và an toàn

Sức khoẻ và an toàn của đội khảo sát và của các bộ phận tham gia cuộc khảo sát là tối cao. Mọi người trong đội khảo sát phải làm việc theo một chế độ an toàn phù hợp với các đòi hỏi của luật pháp và nghiệp vụ, và chế độ đó phải được mô tả trong chương trình.

Điều 12 - Báo cáo

Các báo cáo sẽ phải nộp đúng theo lịch đã đề xuất trong chương trình. Những báo cáo đó phải được bộ phận lưu trữ để công chúng nhận biết và tiếp xúc được.

Các báo cáo phải bao gồm:

- Một tổng trình và các mục tiêu;

- Mối tương tác giữa pháp luật và các kỹ thuật số;
- Mối tương tác giữa các kỹ thuật số;
- Những khuyến nghị về việc nghiên cứu tương lai, việc quản lý di sản và báo toàn ngành báo chí di sản văn hóa dân tộc đã lấy đi trong quá trình khảo sát.

Điều 13. Lưu trữ

Các báo chí di sản văn hóa dân tộc đã lấy đi trong các cuộc khảo sát và tất cả họ sẽ có liên quan phải được lưu trữ một cách quan trọng mà công chúng có thể tiếp xúc được và họ sẽ thông tin xuyên được báo chí toàn thể. Việc thu thập và lưu trữ họ sẽ phải được thông tin trước khi tiến hành khảo sát và phải được ghi vào trong hồ sơ. Họ sẽ phải được báo chí đúng theo chu trình nghiên cứu và hiện hành.

Tính toàn vẹn của họ sẽ được đảm bảo. Việc lưu trữ những quan khác nhau không được gây cản trở cho việc tiếp cận các họ sẽ đó để phục vụ cho các nghiên cứu tiếp sau. Di sản văn hóa dân tộc không được đem đi buôn bán như là những món hàng có giá trị thương mại.

Điều 14. Quản lý

Phải nâng cao nhận thức của công chúng về kỹ thuật số các cuộc khảo sát và ý nghĩa của di sản văn hóa dân tộc thông qua những giới thiệu phổ biến trên các phương tiện truyền thông khác nhau. Không được đặt ra chi phí cao làm khó khăn cho việc tiếp cận quản lý di sản công chúng và những buổi giới thiệu đó.

Sự hợp tác với các cộng đồng và các nhóm địa phương là việc cần làm, cũng như sự hợp tác với

Hội nghị về báo chí và quản lý di sản VH dân tộc

Viết bởi VINAREMON.JSC

Thứ ba, 27 Tháng 4 2010 14:45 -

các công đồng và các nhóm có đức biết đánh giá di sản văn hoá dân tộc đang bàn thảo. Điều đáng mong muốn là các cuộc khảo sát khảo cổ học nên được tiến hành với sự đồng tình và ủng hộ của các công đồng và các nhóm nói trên.

Đi tiến hành khảo sát khảo cổ học cần tìm cách cuốn hút các công đồng và các nhóm có quan tâm vào cuộc khảo sát thực địa mà sự hợp tác đó là thích hợp với việc báo chí và quản lý di sản và lúc nào có thể, đi khảo sát cần tạo cơ hội cho công chúng phát triển khả năng khảo cổ thông qua đào tạo và giáo dục.

Hợp tác với các báo tàng và các quan khác cần phải được khuyến khích trước khi tiến hành khảo sát khảo cổ học cần phải thu thập được mọi kết quả của các cuộc nghiên cứu trước và các báo cáo của các quan hợp tác. Ngoài ra, cần phải bố trí những cuộc di văn thăm di tích.

Một báo cáo tiến hành hợp tác cùng phải được trình ra càng sớm càng tốt, có lưu tâm đến tính phức tạp của công cuộc khảo sát, và đổ vào những kho lưu trữ công đồng thích hợp nhất.

Điều 15 - Hợp tác quốc tế

Việc hợp tác quốc tế là thiết yếu với việc báo chí và quản lý di sản văn hoá dân tộc và cần phải xúc tiến để giữ gìn được những chu kỳ mới cao trong khảo sát và nghiên cứu. Việc hợp tác quốc tế cần được khuyến khích để sự đồng ý của các nhà khảo cổ học và những nhà chuyên nghiệp khác thành thạo trong lĩnh vực khảo sát di sản văn hoá dân tộc. Các chương trình trao đổi nghiệp vụ chuyên môn phải được coi như là một phương thức phổ biến các thực hành tốt nhất.